

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΕΩΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

Όρθρος: 7:15 π.μ.

Εσπερινός / Μ. Απόδειπνο: 5:00 μ.μ.

ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ & ΙΕΡΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ

Πρόγραμμα Ι. Ακολουθιών

Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Σ 2023

Τετάρτη	1	Εσπερινός	Ι.Ν. Αγ. Παΐσιου
Πέμπτη	2	Θ. Λειτουργία [Υπαπαντή του Κυρίου]	Ι. Ν. Αναλήψεως
Σάββατο	4	Εσπερινός [Έναρξη Τριωδίου]	Ι.Ν. Αγ. Παΐσιου
Κυριακή	5	Θ. Λειτουργία [Τελώνου & Φαρισαίου]	Ι.Ν. Αναλήψεως
Τρίτη	7	Ι. Παράκληση & Ευχέλαιο [Αγ. Παρθενίου]	Ι. Ν. Αγ. Ειρήνης
Παρασκευή	10	Θ. Λειτουργία [Αγ. Χαραλάμπους]	Ι.Ν. Αγ. Παΐσιου
Σάββατο	11	Θ. Λειτουργία	Ι. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Πανοράματος
Σάββατο	11	Εσπερινός	Ι.Ν. Αγ. Παΐσιου
Κυριακή	12	Θ. Λειτουργία [Ασώτου]	Ι.Ν. Αναλήψεως
Παρασκευή	17	Εσπερινός [Ψυχοσάββατου]	Ι. Ν. Αναλήψεως
Σάββατο	18	Θ. Λειτουργία [Ψυχοσάββατο]	Ι. Ν. Αναλήψεως
Κυριακή	19	Θ. Λειτουργία [Απόκρεω]	Ι.Ν. Αναλήψεως
Δευτέρα	20	Ι. Παράκληση Αγ. Νικηφόρου Λεπρού	Ι.Ν. Αγ. Παΐσιου
Παρασκευή	24	Θ. Λειτουργία [Α' & Β' Εύρεσις Τ. Κεφαλής Προδρόμου]	Ι.Ν. Αγ. Παΐσιου
Σάββατο	25	Θ. Λειτουργία	Ι. Ν. Αναλήψεως
Σάββατο	25	Εσπερινός	Ι.Ν. Αγ. Παΐσιου
Κυριακή	26	Θ. Λειτουργία [Τυρινής]	Ι. Ν. Αναλήψεως
Κυριακή	26	Α' Κατανυκτικός Εσπερινός [Συγχωρήσεως]	Ι. Ν. Αναλήψεως
Κ. Δευτέρα	27	Μέγα Απόδειπνο 5:00 μ.μ.	Ι. Ν. Αναλήψεως
Κ. Τρίτη	28	Μέγα Απόδειπνο – Αγιασμός 5:00 μ.μ.	Ι. Ν. Αναλήψεως

Ανακοινώσεις:

1. **Εκδρομή – Προσκύνημα:** Σάββατο 4/2/2023 Δελφοί/Αράχωβα/Ι. Μ. Προφ. Ηλιού Παρνασσίδος
2. **Γιορτή Χαράς:** Κυριακή Απόκρεω 19/2/2023 μετά την Θ. Λειτουργία
3. **Σύναξη Νέων:** Δευτέρα 20/2/2023 7:30 μ.μ.
4. **Σχολή Γονέων:** Κυριακή 26/2/2023 10:30 μ.μ. με τον κ. Ευάγγελο Λέκκο και θέμα: «Μεγαλώνοντας παιδιά – εικόνες, του Θεού»
5. **Ι. Εξομολόγηση:** Παρασκευή από 5:30 μ.μ.

6. Υπενθυμίζουμε τη λειτουργία των **Κύκλων Μελέτης Αγ. Γραφής** κάθε Τετάρτη στις 6:00 μ.μ. και σας προτρέπουμε να τα παρακολουθείτε. Είναι μεγάλη η ωφέλεια που θα αποκομίσετε.

Εις την Υπαπαντή του Κυρίου

[Μητροπολίτου Ναυπάκτου & Αγ. Βλασίου, κ. Ιεροθέου]

Μόλις ο δίκαιος Συμεών έλαβε στην άγκαλιά του τον Χριστό ανέφώνησε: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ» (Λουκ. β' 29-31). Πρόκειται γιὰ μία μεγαλειώδη φράση, τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία παρέλαβε καὶ ἔθεσε στὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλες ἀκολουθίες, ὅπως τὴν εὐχαριστία μετὰ τὴν μετάληψη τῶν Τιμίων Δώρων. Θὰ ἐπιχειρήσουμε μία μικρὴ ἐρμηνευτικὴ ἀνάλυση αὐτοῦ τοῦ λόγου.

Ὁ δίκαιος Συμεών ἦταν πληροφορημένος ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ὅτι θὰ δῆ ὀπωσδήποτε τὸν ἐνανθρωπήσαντα Λόγο τοῦ Θεοῦ πρὶν πεθάνῃ, καὶ αὐτὸ πραγματοποιήθηκε, ἀφοῦ ἦταν «προφητικῆ χάριτι τετιμημένος» (ἅγ. Κύριλλος Ἀλεξανδρείας). Ὅταν εἶδε τὸν Χριστό, ζητᾷ λύση τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸ σῶμα, ὅποτε γίνεται ἀντιληπτὸ ὅτι οἱ ἅγιοι «δεσμὸν λογίζονται τὸ σῶμα» (Ἱερὸς Θεοφύλακτος), καὶ γι' αὐτὸ δὲν φοβοῦνται τὸν θάνατο.

Τὸ «κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ» δηλώνει ὅτι ζητεῖ τὴν ἔξοδο τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸ σῶμα, «διὰ τὸν χρησμὸν ὃν ἔλαβεν» καὶ μάλιστα αὐτὸ θεωρεῖ ἀνάπαυση, γιατί τὸ «ἐν εἰρήνῃ» ἰσοῦται μὲ τὸ «ἐν ἀναπαύσει» (Ἱερὸς Θεοφύλακτος). Ἡ ἀνάπαυση ἔχει σχέση καὶ μὲ τὴν εἰρήνη τῶν λογισμῶν, γιατί ὅσο περνοῦσαν οἱ ἡμέρες ὁ δίκαιος Συμεών τὸ ἀνέμενε «ἀεὶ φροντίζων πότε ἐλεύσεται» (Ἱερὸς Θεοφύλακτος). Καί, βέβαια, τὸ σωτήριο τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἐνανθρώπιση, τὴν ὁποία ἐτοίμαζε ὁ Θεὸς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Πραγματικά, προετοιμαζόταν τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ «καὶ πρὸ αὐτῆς τῆς τοῦ κόσμου καταβολῆς» (ἅγ. Κύριλλος Ἀλεξανδρείας).

Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἦταν καὶ εἶναι φῶς στὰ ἔθνη, ἐπειδὴ οἱ Ἐθνικοί, οἱ εἰδωλοάτρες ἦταν πεπλανημένοι, βρίσκονταν στὰ σκοτάδια καὶ εἶχαν πέσει στὰ χέρια τῶν δαιμόνων (ἅγ. Κύριλλος Ἀλεξανδρείας), ἀλλὰ καὶ δόξα τοῦ Ἰσραὴλ, γιατί ὁ Χριστὸς ἀνέτειλε καὶ προῆλθε ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτες. Ὅσοι, λοιπόν, εἶναι εὐγνώμονες τὸ αἰσθάνονται αὐτό (Ἱερὸς Θεοφύλακτος).

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ ἁγίου Συμεών εἶναι ἓνας ἐπινίκιος ὕμνος μετὰ τὴν ἀποκάλυψη σὲ αὐτὸν τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Οἱ Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἔβλεπαν τὰ ὀπίσθια τοῦ Θεοῦ, τὴν ἔλευσίν Του, πού θὰ γινόταν στὸ μέλλον, αὐτὸς τὴν βλέπει κατὰ πρόσωπον. Πραγματικά, ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὄχι τὸ αἰσθητὸ καὶ ἠθικό, ὄχι τὸ συμβολικό, ἀλλὰ τὸ πραγματικό, πού ἐκδιώκει τὸ σκοτὸς τῆς ἀγνοίας καὶ τοῦ νοῦ, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἡ δόξα ὄχι μόνο τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἀλλὰ ὀλόκληρης τῆς ἀνθρώπινης φύσεως. Χωρὶς καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν Χριστὸ ἡ ἀνθρώπινη φύση εἶναι ἄδοξη, ἀνειδὴ, ἀόριστη καὶ ἀνόνημη. Μὲ τὸν Χριστὸ ἀποκτᾷ «εἶδος καὶ ὄρο» (Ἱερὸς Νικόλαος Καδάσιλας).

Τὸ ὅτι ὁ Συμεών μόλις εἶδε τὸν ἐνανθρωπήσαντα Λόγο τοῦ Θεοῦ ζήτησε τὴν ἀπόλυση, τὸν θάνατο, ἐρμηνεύεται ἀπὸ τὴν μεγάλη χαρὰ γι' αὐτὸ τὸ ὁποῖο στὴν συνέχεια ἔπρεπε νὰ ἐπιτελέσῃ. Ἦθελε νὰ πορευθῆ στὸν Ἄδη καὶ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν χαρμόσυνη ἀγγελία ὅτι ἦλθε ὁ Μεσσίας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, καὶ αὐτῶν τῶν δικαίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού βρίσκονταν στὸν Ἄδη. Μάλιστα, λέγει ὁ Μ. Ἀθανάσιος ὅτι ὁ Συμεών βιαζόταν γιὰ νὰ μὴ προλάβουν νὰ ἀναγγεῖλουν τὸ γεγονὸς τὰ νήπια, τὰ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ σφαγοῦν ἀπὸ τὸν Ἡρώδη. Καὶ αὐτὸ τὸ ζητεῖ, γιατί τὰ νήπια εἶναι γοργὰ καὶ εὐκίνητα, αὐτὸς δὲ «γέρων καὶ βραδὺς καὶ δυσκίνητος». Ὁ Χριστὸς ἱκανοποιεῖ τὸ αἴτημά του, γιατί, ὅπως λέγει ὁ Μ. Ἀθανάσιος, φαίνεται σὰν νὰ τοῦ εἶπε νὰ πάῃ νὰ ἐμφανισθῆ φαιδροπρεπῶς στὸν Ἀδὰμ πού ζοῦσε στὸν Ἄδη σκυθρωπῶς, καὶ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν χαρὰ στὶς ὠδίνες τῆς Εὐας, λέγοντας: «ἦκει ἡ λύτρωσις, ἦκει ὁ ρύστης, ἦκει ἡ ἄφεσις, ἦκει ὁ ἐλευθερωτὴς. Μηκέτι θρηγεῖ, φύσις ἡ ἀνθρωπεῖα· ἦκει γὰρ ὁ ἀντιληψόμενος ὑμῶν, ἦξει καὶ οὐ χρονεῖ».

Ἐπομένως, ὁ δίκαιος Συμεών εἶναι ὁ πρῶτος πού ἀνήγγειλε στοὺς δέσμιους τοῦ Ἄδου, σὲ ὅλους τοὺς δικαίους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού βρίσκονταν στὸν Ἄδη, ἐπειδὴ δὲν εἶχε καταργηθῆ ὄντολογικὰ ὁ θάνατος, ὅτι ἦλθε ὁ Χριστὸς τὸν ὁποῖο ἐκεῖνοι περίμεναν, καὶ ὅτι γρήγορα θὰ ἔλθῃ καὶ στὸν Ἄδη γιὰ νὰ τοὺς ἀπελευθερώσῃ